प्रयोजनातुपयुक्ते काले तस सहपतोऽवस्थानं पाटच्रत्नु-ख्डिते वेद्धनि यासिकजागरखङ्क्तान्तमनुष्ट्रति तथापि कालान्तरस्थिया घटादिकं खरूपतो विशेषणतच वप्रविक्तिनं, तहित्तानेन खभाववलात् खनिशेषणालेनोपादी-नत्वेवमत्यनासङ्गवित्यक्ति तस्य सन्हपतो विशेषणतञ्च वप्रविक्तिन्नतयानङ्गीकारात् कुत्र स्वभावतो-विज्ञानं सम्बन्धि निरुच्यते न। उत्तमत् असतो अपि तदेव रूपं तस्य नियतस्य रूपस्यैव नियतविशेषणस्यैवासत्त्वादन्ययाति-प्रसङ्गात् स्नानिविषयेण दसोत्तरत्वाचे त्यलमतिविस्तरेख"। खर्डनखर्डखाद्यम् । [३अव्यक्तत्वेच। श्रमत्ता स्त्री अपतोभावः तत् । श्र अविद्यमानस्व २ असाधुले श्रमस्य न० असतो भावः त्व । श्अविद्यमानस्वे २ अव्यक्तत्वे श्यमाधुले च सत्त्वं द्रव्यं न ॰ त ॰। ४ द्रव्यभिन्ने 'सी उसत्तव-प्रकृतिगुषः" दति फणिभा०। ''क्रियान युज्यते जिङ्ग-क्रियानाधारकारके । असत्त्वह्नपता तस्या द्रयमेवाव-धार्यतामुं इर्युक्तायां जिङ्गसंख्यानन्वयिन्यां कर्नुकर्न-विभिन्नकारकतम्ब्रन्यायां साध्यक्षपयां प्रियायाञ्च। सन्त प्रकाणादिसस्पादकं प्रकृतेर्गुणभेदः न०त०। तिज्ञचे **ई रजिसि ७तमिक च न० । सत्तुं जन्तुमालम् न**व्ब० । ८जन्तु-यून्ये ति०। सत्त्वं सान्त्विकः गुणभेदः। **८तच्छू** चे तामसादिगुणशुते ति । सच्चमधिकया-कारित्वम् अभावे न ० त०। १० प्रयोजना सुपयुक्ते उदा० श्रमत्स्यातिग्रव्हे "सत्त्वासन्तुकया दृया" खण्डनख । श्रसत्पथ ए० असन् पन्याः अच् समा । १ शास्तादिनिषिदे कार्यादो २ दुष्टे वर्तान च। [दुष्टपचालम्बने । श्रमत्परिग्रह ४० असतः पत्तस्य परिग्रहः स्रोकारः। श्रसत्प्रतिग्रह ए० असतः निषिद्ध तिलादेः असङ्ग्रोवा न्यूहादिभ्यः प्रतियत्तः। शनिषिष्ठद्रव्यप्रतियत्ते भन्यहा-दिभ्यः प्रतिपहे च। प्रतिपह्स अहरार्थेत्वतद्रव स्तीकारः। पारितोषिकोषढीकनाद्यिच्ये तुन दोषः। विवरणमप्रतियान्त्र्यान्द्रे दृथ्यम्। 'यतसन्त्रमसन्प्रतिय-हे चिति' विषाु ॰ "असत्प्रतियहेषु उभयतोस्रखादिपति-यक्षेष्वितिं ग्रु॰त॰ रवुनन्द्नः।

श्रमत्य न० विरोधे न०त०। सत्यभिन्ने १ मिथ्याभूते। रच्छवायेके वाक्यादौ 'खपालीकरणं ज्ञेयमसत्यस्य च भाष-णम्' मतुः। असत्यवादी असत्यभाषी असत्यवचनः। १ तत्प्रयोक्तरि मिथ्याभूते ४ वस्तुनि च लि०। "असत्यमप्रतिष्ठं ते जगदाद्धरनीश्वरम्' इति गीता। असळालं वस्तुसभाविदरिधिषमभेदः वाकास्य त तथामूत-पदाधप्रतिपादकालेन यथा इदं रजतमितिवाकां शुक्ति-कायां रजततादालाग्रं प्रतिपादयत् असळां भवित एवमन्य-दिप । सळालञ्च लेकालिकवाषम्य त्यासम् तच्च्रत्यमसळालम् । ग्रंथप्रजापतेः एभाव्यांभेदे, स्त्री "ग्रंथोरप्रतिमा भार्यां

सत्याऽसत्याय धर्मजा^{??} भा॰व॰प॰२१८ ऋध्या॰। श्रम्त्यसन्य ति० चसले सन्तारसः । श्रम्ताश्रीभिसन्त्रानयति २ अन्ययास्थितस्यासनोऽन्ययारूपाभिमानवति च । यथा देहादिषु असलेषु स्नाताभिमानोऽसलसन्या। स्रत एव का ज्वप । तस्य अन्यहेत्वं दलान्तेन समर्थितम्। ''पुरुषं सोस्योत इस्तन्टहीतमानयन्यपाहाषीत् स्रेयमकाषीत् परशुमकी तपतेति स यदि तस्य कत्ती भवति तत एवान्द्रतमा त्मानं क्षरते चोऽन्टताभिषन्त्रोऽन्टतेनात्मानमन्तद्वीय पर्शुः • तम् प्रतिष्ट ह्याति स दहाते । य इन्यते ॥ अय यदि तस्याकर्ता भवति तत एव सत्यमात्मानं कुरुते स सत्याभि सन्धः सत्येनात्मानसन्तर्काय परुशुंतप्तं प्रतिग्टक्षाति स न रहारते ध्य सच्यते । स यथा तल नारहे रवैतरातार-मिदं सर्वं तत्सत्यं स आता तत्त्वमीस चेतनेतो !" "यथा सोस्य! प्रका चौर्या कर्माण सन्दिह्ममान नियहाय परीचणाय चोतापि हस्तन्टहीत' वद्वहस्तमान यांना राजाउरवाः । किं कतवानयमिति प्रष्टासाद्धरपादा-र्षोद्धनमसायम्। ते चाद्धः किमपहरणमात्रेण बन्धन-मर्हति । अन्यथा दत्ते प्रि धने बस्तनप्रसङ्ग्रादिख्ताः पुनराद्धः स्तेयमकाषीं श्रीर्थेण धनमपा हाषी दिति । तेष्वे व वदत्यु इतरोऽपज्ञ्ते नाहं तत्कत्ती इति। ते चाडः सन्दिइन्मानाः स्रोयमकावींस्त्रमस्य धनस्येति । तस्ति -चापज्ञ्वति आद्धः परशुमस्यै तपतेति गोधयलाकानिनिति स यदि तस्य स्तैन्यस्य कर्ता भवति बहिशापद्गते स एव-स्भूतस्तत एवानृतमन्यया खातान' क्वरते स तथानृतासि सन्बोऽनृतेनात्मानमन्तर्काय परशुंतप्तं नी चात् प्रतिग्टह्-णाति स दस्रतेऽय सन्यते राजप्रक्षेः खक्रतेनानृतामि-सन्धिदोषेण । स्रथ यदि तस कर्माणोऽकर्ता भवति तत एव सत्यमात्मानं जुरुते स तया स्तेन्याक हेतयात्मानभन्त-द्वीय परशुंतप्तं प्रतिग्टच्णाति सत्याभिसन्यः सन्न दच्यते सत्यव्यवधानादय सुच्यते च स्टर्वाभियोक्तृस्यः। तप्तपरग्रुच्न-स्ततन संयोगस्य तत्त्वत्वे ऽपि स्तेयनस्य नस्तोः, स्वनृताभिसन्वो दच्यते न त सत्याभिसन्तः। स यथा सत्याभिसन्त्रस्तप्तः परगुच इया कमी यि सत्यव्यविहत इस्तत खता द्वादा हो त न